

birtokában, de kivételes esélyünk van rá és ezért egészen különleges is a felelősségünk miatta, hogy tovább lépünk a bizalom elmélyítésében az előlegen, a Hankiss felsorolta kritériumok irányában :

— jussunk közelebb az azonos helyzet megítéléséhez
— tapasztaljuk meg, megismerve egymás döntéseit, hogy megbízhatunk egymás racionális döntési képességében

— vegyük észre egymásban, egymás életében a további nagy léptékű együttműködéshez szükséges személyiségtényezőket (akaraterő, következetesség, megbízhatóság)

— fedezzük fel mind több dologban a közöttünk meglévő érték és értékrendszer azonosságát.

Továbbá tudatosan fejlesszük is ezeket önmagunkban. Keressük meg azt a legkisebb közös nevezőt, s ez bizonyára nem a kommuna lesz, amelyben a korábinál szorosabb (hiszen eddig is együttműködtünk valahogyan) koalíciót. Alakítsunk ki egymás között, a korábbiakon túli közvetlen, elérhető célok jegyében. Korábban az együttműködés legfőbb célja a közösségi élet lehetőségének, a közösség tanító-munkája végzésének lehetővé tétele volt. Mellette és nem is utolsó sorban megfogalmazódott a fogyasztás mérséklése és összeszorítása a közösség tagjainak egyéni életében. Mindez a nélkülözök megsegítése érdekében történt. Ugyanígy a közösségen belül minimalizálódott a pénzforgalom. Számos szolgáltatást nyújtottunk ingyenes — kölcsönösség alapján egymásnak.

Messze túl azon, hogy apostoli tevékenységünk minden mozzanata nemcsak, hogy ingyenes volt, anyagi áldozattal is járt részünkről. Az ezekben való együttműködés, a koalíció ezek elősegítése érdekében azonban nem vált olyan kívánalomná, amelyre törekedtünk volna. A lehetőségek sem voltak adottak e kívánalmak reális kivitelezésére.

Korábban még csak nem is gondolkodhattunk azon, hogy magunk, sőt mások számára is munkahelyet, tisztességes kenyérkereseti lehetőséget biztosítsunk.

Elképzelhetetlen volt fantáziálni is alapítványokról, egyesületekről. Ma már mindkettő lehetséges.

Haladunk arra, hogy a nyugdíj és társadalombiztosítás is reális lehetőséget kínáljon alternatívák keresésére, kidolgozására.

Bízom Benne, hogy segít és kalauzol. Bízom Benne, hogy valóban minden következő percben, minden újabb emberi generációban megtalálhatjuk korábbi önmagunkat (Jn 16.12-24). Bízom Benne és ezért önmagunkban is bízom, hogy a történelem — és világvég helyett a "miénk" ezer színben, ezer formában, kimeríthetetlen változatosságban tündöklő világa bontakozik ki a földön munkánk nyomán és tart, és visz a végtelen felé.

(1992.)

VALÓ ZÉNÓ

SODRÁSBAN

- Bulányi György aranymiséjére -
Életed köntösét a sors bőven kiszabta,
bár, nekem úgy tűnik, most valahol szorít.
Kezedbe az Isten az Ő lámpását adta,
szemedben a lámpafénye mégis hunyorít.

Amióta ismerlek, ősz fejeddel százszor,
elénekelted már a szeretet dalát,
s nem csüggedtél akkor sem, ha százszor
szólítottad megtérésre a templom négy falát.

Hát miféle métely sorvasztja lelkedet,
vagy a történelem vasa szántott túl mélyre,
mert nem látom derűs, virágos kedvedet,
tán ősöd fordult bele a könyörtelen télbe?

Más bújja van a te vénülő szívednek,
nem terem gyümölcsöt az elvetett kalász!
Nincsen folytatása vértanú hitednek,
s így fogás nélkül maradt a jó öreg halász!

Hát tudd meg te halász, én is hal vagyok,
s ölelő hálódát büszkén viselem!
Bár nem vagyok akkora, mint azok a nagyok,
kikre hálóidat nap - mint - nap kivetted!

De hal vagyok, és nekem ez bőségesen elég,
mert úszásom szavaid sodrában rohan,
és szívárvány kíséri, amíg a tengerig elér,
ahol egyé válik vele örök boldogan.

X-X-X-X